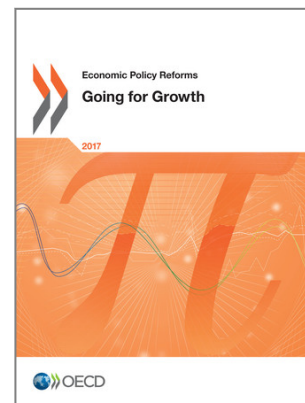

OECD *Multilingual Summaries* Economic Policy Reforms 2017 Going for Growth

Summary in Polish

Przeczytaj całą publikację pod adresem: [10.1787/growth-2017-en](https://doi.org/10.1787/growth-2017-en)

Reformy polityki gospodarczej w 2017 r. Dążenie do rozwoju

Streszczenie w języku polskim

Aby uniknąć zagrażającej wielu krajom pułapki niskiego wzrostu i sprawić, że z zysków związanych ze wzrostem gospodarczym skorzysta zdecydowana większość obywateli, władze nie mogą pozwolić sobie na spowolnienie tempa reform. W ciągu ostatnich dwóch lat światowy wzrost utrzymywał się na poziomie około 3% - znacznie poniżej średniego poziomu wzrostu z poprzednich 10 lat wynoszącego prawie 4%. Spowolnienie gospodarki Chińskiej Republiki Ludowej i innych krajów wschodzących znacznie wpłynęło na ten wynik, lecz poziom wzrostu wynoszący 2% lub niższy był wśród średnich w krajach OECD normą w okresie pokryzysowym, w sytuacji utrzymującego się słabego popytu i inwestycji, która uniemożliwiała potencjalny rozwój.

Poszukując dróg prowadzących do lepszego rozwoju, władze zmagają się z poważnymi wyzwaniami politycznymi. Silne i powszechne spowolnienie wzrostu wydajności w czasach kryzysu poskutkowało stagnacją przychodów dużej części społeczeństwa, a przez to negatywnie wpłynęło na poparcie społeczne dla reform strukturalnych. Nawet jeśli ogólny poziom bezrobocia stopniowo zmniejszał się w większości krajów, pracownicy młodzi oraz o niskich kwalifikacjach w niektórych krajach zmagają się z problemem słabych perspektyw pracy i wysokiego ryzyka częstego bezrobocia. Walka z tymi wyzwaniami wymaga wprowadzania spójnych strategii reform strukturalnych i wspólnych działań obejmujących różne dziedziny polityki oraz jednoczesnego wdrażania polityk makroekonomicznych.

Raport "Dążenie do rozwoju" oparto o ekspertyzę OECD w kwestii reform polityki strukturalnej i wyników gospodarczych, aby dostarczyć władzom krajowym zestaw konkretnych rekomendacji dotyczących obszarów reform uznanych za najważniejsze dla osiągnięcia silnego i sprzyjającego integracji społecznej wzrostu. Ogólnie rzecz biorąc, wśród priorytetów znalazły się regulacje rynku produktowego i rynku pracy, edukacja i szkolenie zawodowe, systemy podatkowe i transferowe, przepisy dotyczące handlu i inwestycji oraz innowacje. Raport "Dążenie do rozwoju" odegrał zasadniczą rolę, pomagając rządów krajów grupy G20 w opracowywaniu agend reform strukturalnych, w tym także poprzez monitoring strategii rozwoju mających na celu trwały i zrównoważony wzrost.

Niniejszy dokument analizuje postępy dotyczące reform strukturalnych w obszarach powiązanych z rekomendacjami raportu "Dążenie do rozwoju" na lata 2015-2016. Na tym tle wskazuje on, które obszary w krajach OECD oraz wybranych krajach nienależących do OECD wymagają reform strukturalnych w pierwszej kolejności, aby podnieść dochód realny i sprawić, że z zysków skorzysta zdecydowana większość obywateli (Rozdział 1.). Aby tak się stało, za podstawowe kryterium do ustalenia priorytetowości wdrażanych polityk została po raz pierwszy uznana integracja społeczna, wraz z produktywnością oraz zatrudnieniem, które to mają podstawowy wpływ na średni wzrost dochodów. Sprzyjanie integracji społecznej rozumiane jest tutaj w szerokim znaczeniu, obejmującym kwestie takie jak nierówne traktowanie i bieda, ilość oraz jakość miejsc pracy, integrowanie na rynku pracy słabszych grup społecznych, różnice w traktowaniu płci i równy dostęp do edukacji oraz stan zdrowia. Raport zawiera kompleksową ocenę wyzwań politycznych związanych z integracją społeczną oraz proponowane rozwiązania odbijające się w priorytetach reform opisanych w badaniu "Dążenie do rozwoju" (Rozdział 2.).

Noty opracowane dla badanych krajów zawierają wyznaczone dla każdego państwa z osobna priorytety oraz odpowiadające im rekomendacje (Rozdział 3.).

Postępy w kwestii reform strukturalnych od 2015 r.

Tempo wprowadzania reform strukturalnych w ciągu ostatnich dwóch lat nadal spadało, a obecnie znajduje się na poziomie sprzed kryzysu. To ogólnie spowolnienie kryje za sobą znaczne różnice między poszczególnymi krajami.

- Tempo reform spadło w krajach, które w ciągu wcześniejszego okresu dwuletniego były szczególnie aktywne w kwestii wdrażania zmian (np. Meksyk, Grecja, Irlandia, Portugalia, Polska i Hiszpania), lecz także w niektórych krajach, w których aktywność ta nie była w poprzednim okresie tak intensywna (np. Australia, Indonezja, Słowenia).
- Znacznie zwiększyła się ilość reform w niektórych krajach, które w poprzednim okresie nie znalazły się wśród państw wprowadzających najwięcej reform (np. Belgia, Chile, Kolumbia, Izrael, Włochy i Szwecja, a także Austria, Brazylia i Francja).

Tempo reform zwolniło najwyraźniej w obszarach polityk o szczególnie silnym wpływie na wydajność pracy takich jak edukacja i innowacja. Sytuacja ta budzi obawy w świetle trwałego i powszechnego spadku wzrostu wydajności.

Wśród pozytywnych aspektów wymienić można wzrost liczby reform powiązanych z rekomendacjami raportu "Dążenie do rozwoju", których celem było m.in. ograniczanie barier dla kobiet pracujących oraz stymulowanie tworzenia nowych miejsc pracy poprzez zmniejszenie opodatkowania płac, szczególnie w przypadku pracowników o niskich zarobkach. To właśnie w tych kwestiach reformy stymulujące wzrost sprzyjają także integracji społecznej.

Ogólnie rzecz biorąc, władze starały się koncentrować reformy na specyficznych obszarach polityk, co wiąże się z ryzykiem utraty pewnych korzyści płynących z synergii polityk i komplementarności reform. Ulepszone pakiety reform byłyby łatwiejsze do wprowadzenia, miałyby większy wpływ na wzrost oraz tworzenie miejsc pracy i pomogłyby w ograniczaniu różnic w zarobkach.

Najważniejsze reformy polityczne dla osiągnięcia wzrostu sprzyjającego integracji społecznej

Biorąc pod uwagę wagę wzrostu wydajności dla długoterminowych standardów życia oraz znaczenie tego wyzwania dla większości krajów, duża część reform uznanych za priorytetowe ma na celu zwiększenie wydajności produkcji na jednego pracownika i upewnienie się, że z uzyskanych zysków skorzysta duża część populacji. W porównaniu do poprzedniego wydania niniejszy raport znacznie mocniej podkreśla wagę rozwiązań w dziedzinie edukacji, konkurencji na rynku produktów oraz inwestycji publicznych.

Szczególnie ważne jest ułatwianie tworzenia i rozwoju innowacyjnych firm, promocja równego dostępu do wysokiej jakości kształcenia, a także włączanie kobiet i imigrantów na rynek pracy, stymulowanie inwestycji infrastrukturalnych, polepszanie kształcenia ustawicznego pracowników oraz strategii aktywizacji zawodowej, które to kwestie zostały uznane za jedne z najważniejszych wyzwań w celu osiągnięcia silniejszego i sprzyjającego integracji społecznej wzrostu.

Istnieje silna współzależność między dążeniem do wydajności i wzrostem zatrudnienia z jednej strony a integracją społeczną z drugiej strony. W przypadku ich właściwego i pełnego wdrożenia prawie połowa priorytetów wskazanych w niniejszym raporcie prowadziłyby do zwiększenia zysków z dochodów i ich szerszego rozpowszechnienia.

W dążeniu do osiągnięcia sprzyjającego integracji społecznej wzrostu rządy powinny skoncentrować się na zapewnieniu powszechnego dostępu do wysokiej jakości edukacji i programów podnoszenia kwalifikacji, na stymulowaniu wzrostu liczby i jakości miejsc pracy oraz na poprawie skuteczności systemów podatkowych i transferowych poprzez zmniejszanie nierówności w dochodach i walkę z ubóstwem.

- W dziedzinie edukacji najważniejszym celem jest wychodzenie naprzeciw potrzebom młodych ludzi od etapu edukacji przedszkolnej po uniwersytecką, tak aby mieli oni możliwie najlepszy start w

przyszłość oraz wsparcie, jakiego potrzebują przez cały czas trwania kształcenia. Szczególny nacisk nałożony jest na równość szans i zdolność dostosowywania się siły roboczej do zmieniającego się zapotrzebowania na umiejętności.

- Tworzenie większej liczby i lepszej jakości miejsc pracy wymaga zmierzenia się z problemem dualizmu i segmentacji rynku, w tym także - w przypadku gospodarek wschodzących - rynku nieformalnego.
- Wiele krajów ma możliwość opracowywania pomocy socjalnej w celu ochrony potrzebujących jej osób i rodzin, przy jednoczesnym zapewnieniu opłacalności pracy dla osób na końcu łańcucha rozdziału dochodów, a także ograniczania nieproporcjonalnych ulg podatkowych i uprawnień, z których korzystają gospodarstwa domowe o wysokich przychodach.

© OECD

Niniejsze podsumowanie nie jest oficjalnym tłumaczeniem materiałów OECD.

Kopiowanie niniejszego podsumowania jest dozwolone pod warunkiem zamieszczenia informacji o prawach autorskich OECD i tytułu oryginalnej publikacji.

Wielojęzyczne podsumowania są tłumaczeniami fragmentów dokumentów OECD, pierwotnie opublikowanych w językach angielskim i francuskim.

[Przeczytaj pełną wersję w języku angielskim w iBibliotece OECD!!](#)

© OECD (2017), *Economic Policy Reforms 2017: Going for Growth*, OECD Publishing.

doi: 10.1787/growth-2017-en